

Det, vi alle gerne ville have, var en anden form for forsikring. Ingen kan vel bebrejde en minister at have forsøgt at bruge forhandlingsvejene fuldt ud for at opnå den optimale ordning, der så absolut havde været en frivillig ordning. Det kunne ikke lade sig gøre. Spørgsmålet om EU og om, hvad man kan i henhold til direktivet, har vi også haft god tid til at dyrke.

Så jeg vil sige, at det, vi har gjort fra Sundhedsministeriets side, er det, vi lovede: Vi har rettet henvendelse til Europa-Kommissionen gennem Udenrigsministeriet og med kontakt til Justitsministeriet, for det er absolut vores ønske at få det ændret. Men vi kan ikke vente på, at man eventuelt ændrer det i EU. Så lang tid kan man ikke forvente at vi skal vente med at få løst problemet med en lægemiddelerstatningslov.

Det, vi har spurgt om, er meget naturligt, om Kommissionen overvejer at lempe produktansvarsdirektivet eller skabe anden direktivhjemmel for, at nationerne kan indføre bl.a. bredt dækkende lægemiddelerstatningsordninger med et videregående ansvar end det, der findes i produktansvarsdirektivet, således at medicinalbranchen selv kommer til at afholde udgifterne hertil. Jeg går ud fra, at det var det, vi alle er enige om var det højest opnåelige, at det var det, vi gerne ville.

Det andet spørgsmål har været spørgsmålet om bagatelgrænsen, hvor man sammenligner den med den grænse, der er i patientforsikringsloven. Hertil vil jeg sige, at det bliver nok omvendt. Det bliver ikke denne grænse, der bliver højere. Mit forslag er, at når vi skal revidere patientforsikringsloven, kigger vi på den grænse, der er problemer med. Der er jo mange pensionister, som skal have ydelser herfra, og for dem er 20.000 kr. en meget høj grænse. Så jeg ville sådan set foreslå det omvendte.

Det vil sige, at vi står med en sag, som kan løses på den måde, som er lagt frem i dette lovforslag. Jeg tror ikke, vi kan gøre meget andet på nuværende tidspunkt end at få det igennem. De problemer, der kommer af praktisk art eller på anden måde under lovgivningsarbejdet, vil jeg meget gerne medvirke til at vi får løst hurtigt.

Da lovforslaget blev fremsat i maj måned, var det ikke tanken at presse det igennem Folketinget. Jeg gav et løfte til fru Karen Højte Jensen om, at det ikke var hensigten, men at der skulle tid til det. Jeg mener, at det er godt at bruge den tid, der skal til til det arbejde, vi laver herinde, så flest muligt står bag de lovforslag, vi laver til gavn for borgerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 38: Forslag til lov om ændring af patentloven. (Implementering af TRIPS-aftalen m.v.).
Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 11/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lotte Henriksen (S):

Lovforslaget, vi har til behandling i dag, er primært en opfølgning af WTO-overenskomsten, som Folketinget for et års tid siden tilsluttede sig. Aftalen om de handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder, TRIPS, var en af de dele i WTO-overenskomsten, som vi i Socialdemokratiet med stor tilfredshed så vedtaget. Netop den nationale behandling og sikringen af, at ansøgere og rettighedshavere fra andre lande får samme retsstilling som nationale ansøgere og rettighedshavere, sætter vi pris på.

Danske forfattere og kunstnere i udlandet kan få god støtte i mestbegunstigelsesprincippet i TRIPS-aftalen, og det er glædeligt, at det bl.a. er en dansk opfattelse af immaterialretsbeskyttelsen, der på denne måde er fulgt op i WTO-konventionens TRIPS-aftale.

Fra Socialdemokratiets side støtter vi også ophævelsen af reglen om løbedagsforskydning. For god ordens skyld skal jeg bemærke, at vi med tilfredshed også har noteret os, at Danmark